

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jméno: Jonáš Svatoš

Ročník: 3. bakalářský

Název práce: Hacking v kontextu uměleckého aktivismu

Vedoucí: Mgr. Miloš Vojtěchovský

V posledních zhruba 30 letech pronikly počítačové, informační a komunikační technologie do všech rozměrů a zákoutí našich životů a jen s obtížemi se před nimi dovedeme ukryt. Informační globalizovaná společnost je k elektronickým sítím přisáta jako k matečnému zdroji energie, života, potravy, zábavy, obživy. Jakmile dojde k přerušení cirkulace, hrozí nebezpečí kolapsu, traumatický pocit izolace, dezorientace, nejistoty. Síť je jedena z hlavních nástrojů a motivační pohon subkultury hackerů. Hegemonii „třídy vektorialistů“ se snaží hacker oslabit, subverzivně její platnost porušit, ale zároveň je to prostředí, na němž je bytostně závislý. Kontinuální provoz obsedantní „připojenosti“ v režimu 24/7 je fenomén, na který se dnešní generace, na rozdíl od moji, rychle adaptují. I když se zdá, že lidský faktor je ve srovnání k rychlosti rozvoje komputačních aparátů odsunován do pozice outsidera.

Jonáš Svatoš se k tématu subverzivních technologií obloukem vracel během bakalářského studia na CASu. Byl to námět jeho první klauzurní práce a téma nedokončeného videa, na němž pracoval v dílně druhého ročníku. Jonáš se zabývá technickými síťovými nástroji každodenně v praxi a logicky tedy vyvstává tázání po provázanosti kódu, šifry, otevřenosti, kontroly a svobody ve všem, čím se ve své tvorbě zabývá.

Procesuálnost programátorského myšlení může v tvorbě působit někdy kontraproduktivně. Neustálá proměna, nelinearita, variabilita v postupech a řešeních, udržování nestabilní rovnováhy v aplikaci kódu může bránit v rozhodování. Takový rys lze najít také v jeho teoretické práci o „hackingu a mediálním aktivismu“. Je to oblast, která je Jonášovi blízká a téma které sám navrhl. Původním rámcem měla být vizualita v hackerství, nebo v alternativních společenských komunitách zabývajících se komputací. Jonáš se v průběhu přípravy na psaní řídil především příklady, které začal vyhledávat a popisovat a mezi nimiž bylo nutné najít souvislosti. Fenomén hackerství je jen zdánlivě snadno vymezitelný a jen okrajově u nás zpracovaný.

Přehled strategického a taktického používání vizuálních prvků, které v oblasti hackerství a taktických médiích v průběhu desetiletích nacházíme, lze naopak poměrně snadno popsat, dát do souvislostí, srovnat a analyzovat, Na rozdíl od designu, aplikovaného umění a volné tvorby osobní rukopis autora v taktických médiích často ustupuje do pozadí a jsou využívány mimikry, maskování, nebo ukryvání identity.

Nicméně Jonáš se od tématu trochu vzdálil a rámec předkládané práce je tak mnohem širší. To nastoluje nebezpečí zkratkovitosti, povšečnosti. Myslím, že

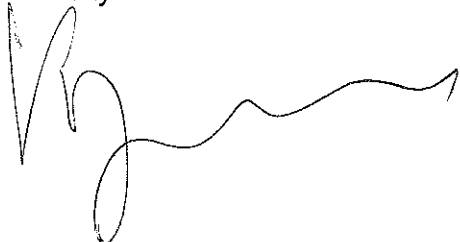
těžiště textu spočívá v popisech jednotlivých „příběhů“, problematičtější jsou pokusy o vymezení kontextů a historických významů. Toho bylo možné se vyvarovat, například bližším rozбором některých z kodifikovaných, i když převážně neakademických textů, týkajících se rámcově tématu (například Hacker Manifesto McKenzie Warka, nebo Dočasná autonomní zóna Hakima Beye). K tomu se Jonáš nedostal a úvodní kapitoly nedopadly zcela konzistentně. Určitě by bylo možné společně text dovést k přehlednosti, ale strategická časovaná zbraň spočívala v udržování napětí a posouvání šance nahlédnout do textu včas.

Přesto se Jonášovi podařilo dokončit předkládanou práci, shromáždit sumu zajímavých informací a osvětlit alespoň částečně vztahy a významy. Text měl projít ještě jednou gramatickou a stylistickou redakcí, aby byl snadněji čitelný. Bohužel teoretickou práci nelze dosud odevzdat ve tvaru live coding

Doporučuji komisi předloženou práci přijmout k obhajobě a navrhuji hodnocení C.

Mgr. Miloš Vojtěchovský

Praha 9.9. 2016

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. Vojtěchovský', written in a cursive style.